

UNIVERSITATEA „REGELE FERDINAND I.“ DIN CLUJ
FACULTATEA DE MEDICINĂ

Nr. 1555

CONTRIBUȚIUNILE ROMÂNEȘTI
ÎN PEDIATRIE ȘI PUERICULTURĂ
ÎN ANUL 1931.

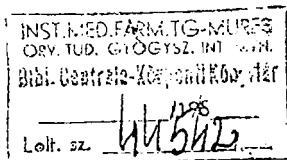

DOCTORAT IN MEDICINĂ ȘI CHIRURGIE

PREZENTATĂ ȘI SUSȚINUTĂ ÎN ZIUA DE MARTIE 1940

DE

VASS GHEORGHE.

24 MAY 2005

CLUJ

„PALLAS“ INSTITUT DE ARTE GRAFICE COOP. IND.

Strada A. Viăhuță No. 3.

1940.

UNIVERSITATEA „REGELE FERDINAND I.“ DIN CLUJ
FACULTATEA DE MEDICINĂ

Decan: Prof. Dr. I. DRĂGOIU

Profesori:

Clinica stomatologică	D-l.	Prof. Dr.	<i>Aleman I.</i>
Microbiologie	"	"	<i>Baroni V.</i>
Fiziologia și fizica medicală	"	"	<i>Benetato Gr.</i>
Istoria medicinei	"	"	<i>Bologa V.</i>
Patologia generală și experimentală	"	"	<i>Botez A. M.</i>
Clinica oto-rino-laringologică	"	"	<i>Buzoianu Gh.</i>
Istologia și embriologia umană	"	"	<i>Drăgoiu I.</i>
Semiologie medicală	"	"	<i>Goia I.</i>
Clinica ginecologică și obstetricală	"	"	<i>Grigoriu Cr.</i>
Clinica medicală	"	"	<i>Hașteganu I.</i>
Medicina legală	"	"	<i>Kernbach M.</i>
Chimia biologică	"	"	<i>Manta I.</i>
Clinica oftalmologică	"	"	<i>Michail D.</i>
Clinica neurologică	"	"	<i>Minea I.</i>
Igiena și igiena socială	"	"	<i>Moldovan I.</i>
Radiologia medicală	"	"	<i>Negru D.</i>
Anatomia descriptivă și topografică	"	"	<i>Papilian V.</i>
Clinica chirurgicală }	"	"	<i>Pop Al.</i>
Medicina operatoare }	"	"	
Clinica infantilă	"	"	<i>Popoviciu Gh.</i>
Farmacologia și farmacogn. (supl.)	"	"	<i>Baroni V.</i>
Chimia medicală	"	"	<i>Secăreanu Șt.</i>
Balneologie	"	"	<i>Sturza M.</i>
Clinica dermato-venerică	"	"	<i>Tătaru C.</i>
Clinica urologică	"	"	<i>Țeposu E.</i>
Clinica psihiatrică	"	"	<i>Urechia C.</i>
Anatomia patologică	"	"	<i>Vasiliiu T.</i>
Igiena generală	"	"	<i>M. Zolog</i>

JURIUL DE PROMOȚIE

Președinte: D-nul Prof. Dr. Gh. Popoviciu

Membrii: { " " " *Gr. Benetato*
" " " *V. Bologa*
" " " *M. Kernbach*
" " " *D. Michail*

Supleant: Dl. Conf. Dr. M. Nichita.

Introducere.

Continuând lucrarea D-lui Profesor *Gh. Popoviciu* : „Contribuțiunile românești în pediatrie și puericultură“ (sec. XIX—XX) și al colegului meu *Almássy A.* : „Contribuțiunile românești în pediatrie și puericultură în anul 1930“, am studiat aproape 200 de articole de autori români apărute în România și străinătate.

Am găsit multe și serioase contribuțiuni și cercetări românești asupra pediatriei și puericulturii și am menținut, cred aproape pe toate cele mai importante.

Alături de lucrările strict pediatrice, am trecut în revistă mai multe cercetări din alte domenii ale medicinei, dar în strânsă legătură cu pediatrie.

În ce privește repartizarea materialului m'am condus după lucrarea mai sus amintită a D-lui Profesor *Gh. Popoviciu*.

Țin să mulțumesc D-lui Profesor *Gh. Popoviciu* și D-lui *dr. O. Pop*, îndrumările și sfaturile prețioase cu cari mi-au ajutat.

I. Boli infecțioase.

a) Scarlatină.

Cele mai însemnate și cele mai numeroase cercetări s'au făcut asupra tratamentului și profilaxiei scarlatinei. Astfel *Skileru* studiază într'un articol vast problema vaccinului antiscarlatinos.

Autorul acceptă și este convins tot mai mult în urma lucrărilor lui *Cantacuzino*, ca agentul scarlatinei este un principiu filtrabil și că streptococii devin agenți de transmitere a scarlatinei numai atunci, când poartă în ei acest principiu filtrabil. Autorul ajunge la concluzia următoare în ce privește vaccinarea antiscarlatinoasă: vaccinarea antiscarlatinoasă este în faza de încercare, așa că nu se poate pune nici o bază pe rezultatele obținute până acum.

Popoviciu se ocupă într'un articol consacrat bolilor infecțioase de rezultatele obținute cu vaccinul și serul antiscarlatinos.

Olariu ocupându-se într'o teză de vaccinarea antiscarlatinoasă cu antoxina, arată că această metodă prezintă următoarele avantaje fața de cea cu toxină:

a) permite inocularea mai multor doze cutanate prin injecții mai puțin numeroase;

b) reacțiile postvaccinale locale și generale sunt mai puțin frecvente;

c) reacția Dick de control la 4 luni după vaccinare devine negativă în 77.84%, negativitatea depinde de doza vaccinală, crescând în raport direct cu ea;

d) morbiditatea este de 1.52% la cei vaccinați complet, 2.09% la cei vaccinați incomplet și 5.65% la cei nevaccinați;

e) cercetând durata imunității, autorul stabilește, că după 12 luni reacția Dick este încă negativă în 69—41%;

f) mortalitatea este de 2.78% la cei vaccinați și 4.32% la cei nevaccinați.

Stroe și Klinger studiază acțiunea glucozidelor scillei în nefritele scarlatinoase acute. Autorii susțin că aceste glucozide și mai ales Scillarenul „Sandoz“ n'are nici o acțiune nocivă asupra epiteliului renal lezat de scarlatina. Examenul sistematic și repetat al urinei n'a arătat niciodată hematurie sau cilindrii granuloși în urina.

Doze zilnice minimale dau o diureză bună cu dispariția edemelor și cu o azotemie normală. Regimul trebuie să fie strict igienico-dietetic.

Pop descrie cazuri de osteomielite postscarlatinoase.

Buttescu prezintă un caz interesant de scarlatină gravă, complicată cu un sindrom hipertoxic tardiv, vindecat prompt și repede cu ser de convalescent pe cale intravenoasă și subcutanată.

Popoviciu recapitulând rezultatele românești, accentuează că dacă etiologia scarlatinei încă nu este suficient clarificată, totuși vaccinările cu toxină Dick dau rezultatele bune, iar terapia prin serul antiscarlatinos este de o eficacitate excelentă.

Bibliografie.

Buttescu E.: Rev. Șt. Med. 1931. pg. 613.

Conn S. D.: Mișc. Med. 1931. pg. 582.

Cotta I. C.: Contribuțiuni la studiul fenomenului de stingere Schulz-Charlton. Teza. Buc. 1931.

Gabriel C.: Rev. Șt. Med. 1931. pg. 10.

Lupescu C.: Fenomenul de stingere produs la scarlatinoși în locul unei reacțiuni Dick anterior pozitivă. Teza. Buc. 1931.

Manicatide M.—Popoviciu G.: Les contributions roumaines dans la pédiatrie et la puericulture. Rev. franç. péd. 1931. pg. 390.

Popoviciu Gh.—Popescu A.: Cl. Med. 1931. pg. 487.

Pop Al.: Cl. Med. 1931. pg. 359.

Skileru A.: Rom. Med. 1931. pg. 220., 253., 283.

Stroe A.—Klinger P.: Paris Med. 1931. pg. 357.

b) Difteria.

Tătăreanu într'un articol vast se ocupă de problema imunizării în difterie. Autorul înșiră diversele procedee de

vaccinare antidifterică indicând ca metoda preferabilă: cea cu anatoxină.

Atrage atențiunea asupra necesității vaccinării antidifterice obligatorie, cu anatoxina, arătând necesitatea acestei vaccinări, ca singurul mijloc pentru scăderea morbidității și letalității difterice în țară. Autorul atribuie scăderea marcată a morbidității și letalității difterice din România în ultimile ani, fața de epoca antibelică, faptului ca întrebuințarea vaccinării antidifterice și-a luat un progres spre generalizare.

Popoviciu insistă asupra cercetărilor și rezultatelor obținute de autorii români până în ultimii ani.

Bibliografie.

- Cirlea I.—Stăniloiu Gh.: Cl. Med, 1931. pg. 501.
 Tătăreanu Gh.: Rev. de Igienă Soc. 1931. pg. 562.
 Manicatu M.—Popoviciu Gh.: Rev. franç
 péd. 1931. pg. 390.

c) Pojar.

Nemoianu cercetează eficacitatea măsurilor profilactice în pojar, spunând că măsurile de izolare dau rezultate problematice. În schimb imunizarea pasivă profilactică prin ser sau sânge dela părinți sau dela personalul spitalicesc, în lipsa serului de convalescent, dă rezultate bune. Pentru copii sub 1 an, doza de 3 cmc. ser, respectiv 5—10 cmc. sânge par a fi suficiente.

Popoviciu pe baza cercetărilor personale indică utilizarea sângelui matern în lipsa serului convalescent, atât în profilaxia cât și în tratamentul curativ al pojarului.

Bibliografie.

- Popoviciu Gh.—Popescu A.: Cl. Med. 1931.
 pg. 487.
 Nemoianu I.: Rev. de Ig. Soc. 1931. pg. 679.

d) Alte boli infecțioase.

Dintre celelalte boli infecțioase ale copilăriei mai ales tusea convulsivă a preocupat autorii români.

Nemoianu dă contribuțiuni la hematologia tusei convulsive. Autorul încearcă să dovedească prin cercetări multiple, ca în prima săptămână a bolii nu se găsește leucocitoză. Această apare numai la limita stadiului cataral și convulsiv, și prin urmare nu prezintă decât o valoare minimală în privința diagnosticului. Autorul stabilește că între gravitatea tusei convulsive și limfo-și leucocitoza a perioadei convulsive există o legătură evidentă. Dispariția limfocitozei pare a marca și dispariția contagiozității. În cursul bolii există o deviere spre stângă a neutrofilelor.

Leitner se ocupă de tabloul hematologic din tusea convulsivă și în legătură cu această face cercetări multiple. După autor o leucocitoză de peste 12.000 la un copil afebril, fără simptome caracteristice și fără supurațiuni, putem bănui o tuse convulsivă. Diagnosticul precoce s'ar baza chiar pe tabloul hematologic. În ceea ce privește tratamentul tusei convulsive autorul remarcă, ca vaccinoterapia, chiar combinată și cu alte medicații, nu produce decât o ameliorare, durata bolii rămânând neinfluențată.

Eficacitatea vaccinoterapiei în tusea convulsivă a fost studiată de către *Graçoski-Camner*. În cazuri grave autorii întrebunțează vaccinoterapia asociată cu injecții intramusculare de eter sulfuric, cu rezultate bune. Vaccinoterapia câteodată reduce numărul chintelor, altădată nu. Autorii susțin, că administrând doze mici (până 2 cmc) de vaccin, nu apar reacțiuni.

Nicolau studiază epidemiologia meningitei cerebrospinale în România. Dă date bogate statistice cu indicații utile pentru aplicarea seroterapiei antimeningocice. Susține, că cauza eșecurilor de terapie este în majoritatea cazurilor doza insuficientă. *Popoviciu* insistă asupra utilității imunizării active intracutanate, cu conținutul diluat al veziculelor în varicela.

Samaritan scoate un articol despre variolizare și încetările vaccinării antivariolice în trecutul românesc.

În turburările digestive cauzate de gripă, *Popoviciu* are rezultate foarte mulțumitoare cu regimul de piureu de mere. În ceea ce privește febra tifoidă la copii, *Graçoski* descrie un caz de febră tifoidă cu debut apendicular, când diagnosticul se bazează pe hemocultura și absența leucopeniei, a bronșitei și faringitei în apendicită.

Bibliografie.

Graçoski S.—Pineles S.: Bull-Soc. péd. Iași, 1931. pg. 5.

- Grașoski S.—Hurmuzache—C. Proncenco
I.: Bull. Soc. péd. Iași. 1931. pg. 12.
- Grașoski S.—Cammer M.: Bull. péd. Iași.
1931. pg. 94.
- Herșcovici H.: Rezultatele seroterapiei antimenin-
gococice în meningită cerebros spinală epidemică la sugari.
Teză. Buc. 1931.
- Iancu A.: Cl. Med. 1931, pg. 260.
- Leitner F.: Cl. Med. 1931. pg. 105.
- Nemoianu J.: Rev. Igienă Soc. 1931. pg. 1063.
- Nicolau I.: Rev. Șt. Med. 1931. No. 7.
- Manicatide M.—Popoviciu G h.: Rev. franș.
péd. 1931. pag. 390.
- Popoviciu G h.: Cl. Med. 1931. pg. 487.
- Samarian P.: Rev. Șt. Med. 1931. No. 8.

e) Tuberculoza.

Literatura românească este foarte bogată în lucrări, cer-
cetării și contribuțiuni asupra tuberculozei infantile. În anul
1931 s'a ținut la București primul congres național de T.
B. C. În cursul acestui congres S. Irimescu insistă asupra
necesității unei statistice, iar cifrele adunate trebuie să fie
supuse unui control riguros. Statisticile din România, do-
vedesc, că tuberculoza este în spor continuu.

Manicatide vorbește despre tuberculoza copiilor. Auto-
rul dovedește insuficiența datelor statistice, în lipsa cărora
nu se poate preciza frecvența tuberculozei copiilor în Ro-
mânia. Copii au fost contaminați în cele mai multe cazuri
(42%) dela mama, apoi dela tată (41%) și mai rar de per-
soane de serviciu, doice etc. Din datele statistice ale auto-
rului reiese că formele anatomice și clinice ale T. B. C. la
copii variază după vârstă. În primele luni după infecție pre-
domină leziunile complexului primar cu degenerare cazeoasă
și nu rareori apar formele generalizate. La copii mai mari
sunt mai frecvente formele localizate: pleuritele, peritonitele,
artritele etc. La copii morți de infecțiuni intercurrente și vac-
cinați cu B. C. G. nu s'a găsit tuberculoză în evoluție. În
ceea ce privește mortalitatea: în primele 6 luni autorul află
o mortalitate de 78% în al doilea semestru 47,3% și 19,7%
în al doilea an.

Banu se ocupă de tuberculoza în școlile din România•

Cercetează 2149 de copii de școală și între acești copii găsește 49,1% cu infecțiune latentă, 18,1% cu tuberculoză neevolutivă, 2% cu T. B. C. evolutivă și numai 4% fără T. B. C. *Cantacuzino* susține ca prin vaccinarea noilor născuți cu B. C. G problema premuniției în contra tuberculozei este astăzi o problemă rezolvită.

Manicatide se ocupă de mortalitatea copiilor, ce trăesc în mediul tuberculos. *Nasta-Weinberg* au demonstrat capacitatea B. C. G.-ului de a da naștere prin inocularea experimentală la anticorpi specifici și nespecifici.

Cantacuzino Nasta-Weber dau rezultatele vaccinării cu B. C. G. în România. *Hagiescu-Dulugea* fac cercetări asupra relațiilor dintre proteine, calciu, fosfor și potasiu din sânge în tuberculoza pulmonară.

În ce privește partea chirurgicală a tuberculozei infantile, autorii români (*Bălăcescu, Marian, Ghiulamă, Climescu, Ianăși*) se ocupă foarte mult de tratamentul chirurgical al morbului Pott.

Acești autori insistă asupra rezultatelor obținute în mediu maritim în numeroase cazuri de morbul lui Pott.

Bibliografie.

Athanasiu I.-Bărbulescu T.-Ionescu G.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 370.

Banu G.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 55.

Bălăcescu I. Marian: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 145.

Bălăcescu I.—Teodoreanu H.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. pg. 169.

Cantacuzino J.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 71.

Ibid: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 161.

Ibid: Arch. Roum. de Path. Exp. et de Microbiologie 1931. pg. 71.

Climescu V.—Ianaș A.: Rom. Med. 1931. pg. 236.

Ibid: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC, 1931. pg. 425.

Climescu V.: Rev. de Igienă Soc. 1931. pg. 486.

Câmpeanu L.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 352.

Cănciulescu M.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 271.

- Coșăcescu A.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 229.
- Demetrescu V.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 222.
- Ghiulamila I.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 395.
- Ibid: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pag. 309.
- Georgescu A.: Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. pg. 261.
- Gracoski—Camner: Bull. de la Soc. de péd. Iași 1931. pg. 122.
- Hagiescu D.—Ciorapciu S.: Bul. Med. Terap. 1931. pg. 202.
- Hagiescu D.—Dulugea S.: C. r. Biol. de Buc. 1931. pg. 845.
- Ibid: Bul. Soc. de TBC. 1931. pg. 359.
- Iancu A.: Clujul Medical 1931. pg. 435.
- Ibid: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 343.
- Irimescu S.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 1.
- Leonte C.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 421.
- Manicatiide M.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 46.
- Ibid: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 52.
- Metzulescu A.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 388.
- Meller O.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. de TBC. 1931. pg. 305.
- Michail D.—Baroni V.: C. r. de la Soc. de Biologie 1931.
- Michail D.—Vancea P.: C. r. de la Soc. de Biologie 1931.
- Nasta M.—Weinberg A.: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. TBC. 1931. pg. 383.
- Ibid: C. r. Soc. de Biologie Paris 1931. pg. 992.
- Ibid: Arch. Roum. de Path. Exp. de la Microbiologie 1931. pg. 95.
- Popper M.—Veber T.: Rev. Șt. Med. I. Congr. Naț. TBC. 1931. pg. 196.
- Rosenkranz B.: Rev. Șt. Med. 1931. pg. 203.

- Slobozianu H.: Rev. Șt. Med. 1931. pg. 173.
 Stoianova M.: Opoterapie splenică în tuberculoza copiilor. Teză. Cluj, 1931.
 Veber T.—Blechmann: Rev. Șt. Med. I. Congres Naț. TBC. 1931. pg. 366.
 Vidican T.: Frecvența tuberculozei la copii în Cluj. Teză. Cluj, 1931.
 Trosc A.: Bull. de la soc. péd. Jași. 1931. pg. 61.

f) Sifilis.

Negru insistă asupra reacțiunii Meinicke în sifilis ereditar, arătându-i tehnica și valoarea ei diagnostică. Ar fi cea mai simplă și eficientă reacție de precipitare.

Marian prezintă multe cazuri de sifilis osos ereditar. El clasifică sifilisul osos ereditar tardiv în următoarele forme anatomo-patologice: forme osteoperiostice, osteoperiostite gomoase și osteomielite gomoase.

Bibliografie.

- Marian: Rev. de Chirurgie 1931. pg. 23.
 Negru E.: Clujul Medical 1931 pg. 527.

In rezumat:

În domeniul bolilor infecțioase găsim cercetări valoroase asupra imunoterapiei active (*Skileru, Olariu*) și pasive (*Popoviciu, Buttescu*), antiscarlatinoase și antidifterice (*Tătăreanu, Popoviciu*). Cel mai mulți autori insistă asupra utilității serului de convalescent și a sângelui matern în tratamentul pojarului (*Nemoianu, Popoviciu*). Lucrările românești aduc contribuțiuni unorii din cele mai valoroase la diagnosticul precoce și tratamentul tusei convulsive (*Nemoianu, Leitner*). Autorii români au adus contribuțiuni la studiul vaccinării cu B. C. G., mai ales *Cantacuzino* și școala lui confirmă între cei dintâi eficacitatea vaccinului (*Cantacuzino, Manicatide, Banu*). Mulți autori se ocupă de acțiunea specifică și nespecifică a vaccinului cu B. C. G. (*Cantacuzino, Nasta, Weinberg, Veber*). Cercetările românești au meritul de a fi arătat pentru întâia dată rolul bacilului Calmette în keratita experimentală (*Michail, Baroni, Vancea*).

II.

a) Turburările alimentare și ale metabolismului.

În anul 1931 găsim numeroase contribuțiuni asupra problemelor din domeniul alimentației copilului sănătos și bolnav. *V. Bologa* studiază rolul făinoaselor în alimentația copilului de sân. Insistă asupra utilizării făinei alimentare Richter. Întrebuințând făinoase, a obținut rezultate mai bune, dacă folosește deodată doi sau mai mulți hidrați de carbon. În cazurile de diateză exudativă autorul ridică cantitatea hidrocarbonaților. După autor făina Richter poate fi utilizată cu folos la copii normali, la cei distrofici și la cei cu diateză exudativă. *Slobozianu* descrie întrebuințarea făinoaselor în prima copilărie. Autorul administrează precoce cu bun rezultat amidonul, în cantitate mică. Dintre preparatele făinoase utilizează mai deoseamă făinurile maltate. *Dariu* se ocupă și el de această problemă și citează o serie de rezultate bune obținute cu făina de keks după Moll. *Iancu* tratează cu succes diareile la sugari prin metoda alimentară preconizată de Moll din Viena.

M. Cirlea descrie tehnica preparării unui nou lapte albuminos: lapte albuminos acid, un medicament simplu, ușor de pregătit și care dă rezultate foarte frumoase. Este vorbă de o combinație din laptele albuminos Moll și Heim-John. Compoziția noului lapte: alb. 3°/_o, grăs. 3°/_o, lactoza 2,7^o/_o. Aciditatea: 27—28 exprimată în NaOH ⁿ/10.

Graçoski studiază o serie de cazuri de turburări digestive simultane cu otită medie latentă. Autorul este de părere, că prezența frecventă a otitei medii în cazurile de turburări digestive și nutritive nu este o coincidență, nici otita nu este secundară turburărilor digestive sau nutritive prin scăderea rezistenței organismului, ci din contră turburările digestive se datoresc în majoritatea cazurilor unei infecțiuni primitive în nasofaringe și urechea medie.

Popoviciu-Benetato administrează cu succes în turburările digestive parenterale ale copiilor un regim de piureu de mere, conform prescripției preconizate de Moro, însă cu deosebire, că piureul este pregătit din mere mai puțin coapte, întrebuințând și coaja, bogată în principii active. *Bistriceanu* indică combinația bismutului cu santonină în tratamentul oxiiurazei la copii.

Bibliografie.

- Banu: Rev. de Igienă Soc. 1931. pg. 953.
 Bistriceanu V.: Bul. Med. Ter. 1931, 226.
 Bologa V.: Cl. Med. 1931. pg. 166.
 Cărciovei I.: Rom. Med. 1931. pg. 116.
 Darius P.: Cl. Med. 1931. pg. 92.
 Cirlea M.: Cl. Med. 1931. pg. 183.
 Gracoski S.—Hurmuzache E.: Bull. Soc. de
 péd. Iași 1931. pg. 139.
 Hollinger A.: Cl. Med. 1931. pg. 357.
 Wiesenthal: Cl. Med. 1931. pg. 418.
 Polak V.: Cl. Med. 1931. pg. 460.
 Slobozianu H.: Rev. de Obst. Gin. și Pueric.
 1931. pg. 204.
 Ibid H.: Peritonite fetale 1931.
 Iana I.: Efectul lactagog și eutrofic al actinoterapiei.
 Cluj. 1931.
 Popovici Gh.—Benetato G.: Cl. Med. 1931.
 pg. 210.
 Iancu A.: Cl. Med. 1931. pg. 274.
 Ibid: Cl. Med. 1931. No. 12.
 Camner N.: Cl. Med. 1931. pg. 102.

b) Bolile de nutriție, constituționale și de secrețiune internă.

Nițescu—Popoviciu—Benetato studiind rolul măduvei osoase în rachitism și influențarea ei prin razele ultraviolete, arată ca efectul antirachitic al măduvei crește prin iradierea lui cu raze ultraviolete, cu deosebire prin iradierea directă (în vitro). Eficacitatea mărită trebuie datorită în parte activării sterolilor, cât și depozitării înspre măduvă a vitaminei antirachitice formată în organism.

György—Popoviciu cercetând caracterul factorului toxic din ergosterina iradiată arată, că preparatele de ergosterină iradiată nu pot fi produse netoxice și în același timp de o valoare antirachitică mare. O disociere între proprietate antirachitică și toxică se poate face, prin încălzirea la 200 grade C. în vid, a preparatelor de ergosterină iradiată. Prin această, se scade însă titrul antirachitic în mod considerabil. Acțiunea preparatelor de ergosterină iradiată asupra ridicării nivelului de P. și Ca. sanghin la animale normale nu poate să ser-

vească ca o metodă de standardizare. Sub acest raport există o vădită deosebire între animalul normal și cel rahitic. Autorii au stabilit, că și untura de pește își pierde într'o proporție considerabilă acțiunea ei antirachitică prin încălzirea la 200 g. C. Reiradierea unui preparat de ergosterină, iradiat și inactivat prin încălzire, redă acestuia eficacitatea antirachitică—scăzându-i puțin toxicitatea. Tot ei studiază factorul rachitogen de cereale, găsind rachitogene făina de porumb, de ovăz și de orez — tocmai acele cereale, cari sunt întrebunțate pe o scară întinsă în hrana copilului de săn.

Iancu se ocupă de efectul rachitogen al colectivității asupra copiilor de prima vârstă.

Popoviciu face determinări de P sanghin, printr'o nouă micrometodă, care permite determinarea din 3 cmc sânge. Autorul modifică metoda Brehme—Lepski, întrebunțând un reactiv mult mai sigur, pregătit după Tisdall. Exactitatea metodei a fost dovedită printr'un număr de peste 1500 de determinări. *Bistriceanu* insistă asupra razelor ultraviolete în tratamentul rachitismului. *Slobozianu* insistă asupra indicațiilor de helioterapie în rachitism. Acțiunea simultană a climatului marin, a băilor sărate și a helioterapiei, dă vindecări rapide și complete. *Parhon* aduce contribuțiuni asupra valorii hiperexcitabilității mecanice neuromusculare pentru diagnosticul tetaniei. *Hurmuzache* consideră spasmul esofagian ca un semn al tetaniei latente. *Zaharescu-Karaman* dă contribuțiuni la studiul crizei genitale și a ciclului vaginal la noule născute.

In rezumat :

O problemă, care preocupă autorii români este rolul făinoaselor și al laptelui albuminos acid în alimentația copilului (*V. Bologa, Slobozianu, Dariu, Cirlea, Iancu*). Introducerea regimului de piureu de mere, mai ales în turburările digestive parenterale, este meritul autorilor români (*Popoviciu—Benetato*). În turburările de nutriție se aduc fapte importante noi, cece privește rolul măduvei osoase în rachitism și influențarea ei prin raze ultraviolete (*Nițescu—Popoviciu—Benetato*). *György—Popoviciu* cercetând caracterul factorului antirahitic și toxic din ergosterina iradiată, arată că prin încălzirea, ea își scade titrul antirahitic. Prin reiradierea preparatului de ergosterină, iradiat și inactivat prin încălzire, i se redă eficacitatea antirahitică, scăzându-i puțin toxicitatea. Acțiunea preparatelor de ergosterină iradiată asupra P-lui

și Ca-lui sanghin este diferită la animale normale și cele rahitice, animale normale neputând să servească pentru standardizarea eficacității antirahitice. Tot ei studiază și factorul rahitogen din cereale, găsind rahilogene tocmai acele cereale, cari sunt întrebuințate la noi mai ales în hrana copilului de săn (făina de porumb, ovâz și de orez). Popoviciu dă o nouă micrometodă pentru determinarea P-lui sanghin, după Brehme-Lepski, însă prin întrebuințarea reactivului lui Tisdall, metodă care permite determinarea din 3 cmc. sânge.

Bibliografie.

- Bistriceanu: Lumina în terapeutică. 1931. Buc.
Enăchescu M. și Dănulescu C.: Spitalul
1931. pg. 213.
György T.—Popoviciu Gh.: Jahrbuch f. Kinderheilk. 1931. pg. 34.
Ibid: Jahrbuch f. Kinderheilk. 1931. pg. 386.
Hurmuzache E.: Bull. de la Soc. de péd. Iași
1931. pg. 98
Ibid: Bull. de la Soc. de péd. Iași 1931. pg. 103.
Iancu A.—Benetato M.: Rev. Șt. Med. 1931.
No. 6.
Ianăș A.: Rev. Igienă Soc. 1931. pg. 495.
Marinescu G.: Rom. Med. 1931. pg. 49.
Nitzulescu I.: Rev. Med. Chir. 1931. pg. 183.
Nițescu I.—Popoviciu Gh.—Benetato Gr.:
Cl. Med. 1931, pg. 125.
Nițescu I.—Popoviciu Gh.: C. r. Soc. Biol.
1931. pg. 291.
Parhon C. I.: Asupra valorii hiperexcitabilității
mecanice neuromusculare pentru diagnosticul tetaniei (Congresul internațional de Neurologie dela Berna 1931).
Popa H.: Considerațiuni anatomo-clinice asupra hipertrofiei timice și stării timicolimfatice. Teză. Cluj, 1931.
Popoviciu Gh.: Cl. Med. 1931. pg. 105.
Popoviciu Gh.—Bologa—Benetato Gr.: Cl.
Med. 1931. No. 1.
Popoviciu Gh.: Bull. Soc. Chim. Biol. 1931. No. 5.
Slobozianu H.: Rev. Igienă Soc. 1931. pg. 481.
Zaharescu—Karaman: Rev. Șt. Med. 1931. No. 2.

III.

Bolile sistemului nervos.

Grașoski descrie primul și în acelaș timp singurul caz de encefalită postvaccinală în România. *Marinescu* studiază cronaximetria în câteva cazuri de poliomielită, ajungând la următoarele concluziuni: a) cronaxiile mușchilor unui membru, cu turburări vasomotrice importante scad după ședința de 20—25 minute de diatermie. b) În poliomielita grupele musculare cele mai atinse sunt cele cu excitabilitatea cea mai mare, deci cu cronaxiile mici. Chiar atunci când examenul electric clasic nu arată turburări, decât într'un singur mușchiu dintr'un grup, examenul cronaximetric arată că toți mușchii sunt atinși. c) Mijloacele chirurgicale și ortopedice trebuiesc aplicate, când nu mai sperăm nici un progres funcțional dela fizio-terapie. *Carcalețeanu* prezintă un caz de septicemie meningococică, tratat cu ser antimeningococic polivalent Cantacuzino. *Schächter* dă câteva considerațiuni asupra cazurilor de enureză nocturnă. Autorul utilizează în tratamentul enurezei metoda Rietschel, cu mici modificări: la deșteptarea copilului de către mamă, se face să sune o sonerie, iar mai târziu când copilul o aude soneria se scoală și singur. Educația reflexului se poate face în câteva zile. *Bistriceanu* indică razele ultraviolete în tratamentul stărilor nervoase.

Bibliografie.

- Carcalețeanu* F.: Rev. Șt. Med. 1931. No. 1.
Cazac A.—*Averbuch*: Bull. de la Soc. de péd. Iași. 1931. pg. 28.
Grașoski S.: Bull. de la Soc. de péd. Iași. 1931. pg. 85.
Grașoski S.—*Camner* M.: Bull. de la Soc. de péd. Iași. 1931. pg. 116.
Conn S. D.: Mișc. Med. 1931. pg. 582.
Bistriceanu I.: Lumina în terapeutică 1931.
Finkelstein I.: Contribuțiuni la studiul encefalitei postvaccinale. Teza. Buc. 1931.
Marinescu G.: Rom. Med. 1931. pg. 49.
Ibid: Rom. Med. 1931. pg. 119.
Schächter M.: Nouă Rev. Med. 1931. pg. 13.
Stăniloiu Gh.—*Grünwald* E.: Rev. de Ortop. și Chir. Inf. 1931.

IV.

Bolile noul-născutului.

Slobozianu vorbește într'un articol consacrat igienei copiilor de primă vârstă, despre temperatura camerei și a băii. *Zaharescu—Karaman* dă contribuțiuni la studiul crizei genitale și a ciclului vaginal la noile născute. *Hurmuzache* prezintă un caz de hidronefroză congenitală stângă, dând crize de apnee, cianoză și oligurie în timpul vieții. *Leitner* dă contribuțiuni la tratamentul crizelor acute de crampe al sugarilor și copiilor mici.

Bibliografie.

- Georgescu M.—Herșcovici P.: Rev. de Obs. Gin. și Pueric. 1931. pg. 109.
 Slobozianu H.: Rev. de Obs. Gin. și Pueric. 1931. pg. 44.
 Hurmuzache E.: Bull. de la Soc. de péd. Iași. 1931. pg. 8.
 Leitner F.: Cl. Med. 1931. pg. 359.
 Zaharescu-Karaman: Rev. Șt. Med. 1931. No. 2.

V. Alte boli.

a). Bolile căilor respiratorii.

Grașoski descrie un caz de pneumonie prelungită, la un copil de 2 ani. *Rosenthal* de câteva considerațiuni asupra 60 de cazuri de pneumonie din punct de vedere radioscopic. *Czac-Averbuch* descriu un caz de pleurezie multicelulară și polimicrobiană.

Popoviciu—Toma insistă asupra autopioterapiei la tratamentul pleureziilor purulente ale copiilor. Metoda clasică (*Makai, Flesch—Vallet—Angé* etc.) este modificată de autori și anume doze mai mari par a da rezultate mai bune, fără nici un risc. *Popp* studiază radiodiagnosticul și radioterapia tumorilor mediastinale.

b) Bolile aparatului cardiovascular și ale sângelui.

Eliș și Diamant fac cercetări clinice asupra vitezei de sedimentare a globulelor roșii la copii. Viteza de sedimentare ar fi după autori un indicator al duratei de convalescență, fiind dat, că temperatura revine mai de vreme la normal, decât viteza de sedimentare. *Hurmuzache* studiază modificările biologice la copii supuși curei heliomarine. Autorul documentează prin numeroase cercetări că sub acțiunea acestor cure globulele roșii se sporesc, deasemenea hemoglobina, rezerva alcalină crește, iar leucocitoza suferă modificări cari variază după caz. *Tudureanu-Hurmuzache* publică un caz de leucemie acută limfatică la un copil de 5 ani.

c) Bolile aparatului genito-urinar.

Hurmuzache - Hochman publică un caz de hidronefroză congenitală la un sugar de 24 zile. *Marian* studiază calculoza vezicală la copii. Insistă asupra frecvenței acestei boli la noi, datorit condițiilor de viață și de alimentație defecuoasă. Ce privește tratamentul, autorul întrebuițează metoda Bălăcescu: cistorafia primitivă fără drenaj, în trei timpuri.

d) Dermatologie.

Georgescu—Herșcovici prezintă un caz de indurație cutanată a noului născut. *Theodorescu* studiind micozele cutanate în vârsta școlarității, stabilește că Trichofitia în România se datorește exclusiv Trichofitonului violaceum. Insistă asupra necesității izolării. *Bistriceanu* prezintă cazuri vindecate de dermatoze seboreice, tratate cu raze ultraviolete. *Hurmuzache* studiază sensibilitatea cutanată a copiilor expuși helioterapiei marine, și stabilește că pielea imuiată în apă este cu mult mai sensibilă față de razele soarelui, ca cea uscată.

e) Oftalmologie.

Michail—Baroni—Vancea studiază keratita experimentală produsă de bacilul biliar al lui Calmette-Guérin. *Nitzulescu*

se ocupă de turburările oculare provocate prin lipsa vitaminei A. Insistă asupra frecvenței distrofiei xerofthalmice la copii. *Pușcariu* publică un caz de glaucom infantil primitiv la copii.

f) Chirurgie infantilă.

Popescu—Severin studiază boala lui Legg—Calvé—Perthes. Autorii susțin că aceasta boală rară ar fi identică cu artrita deformantă juvenilă. *Weinberger* dă considerațiuni clinice asupra a cinci cazuri personale de epifizită metatarsiană. *Rădulescu* neagă rolul etiologic al traumatismelor în boala lui Köhler. *Jacobovici—Jianu* dau considerațiuni asupra maladiei lui Scheuermann în legătură cu două observații clinice. Indică corsetul pentru imobilizare numai în cazurile mai grave. *Jacobovici—Nichita* în tratamentul piciorului strâmb congenital dau o atenție particulară administrației prealabile a băilor antiseptice și a ingerării de Cl_2Ca , pentru a evita infecția și hematomul postoperator.

Polac studiind chistele osoase, susține că în etiologia chistelor ar juca un rol turburările de secreție internă, hipofizare, suprarenale și ale timusului. *Safta* publică cazuri de spină bifidă ocultă, în asociație cu câteva malformațiuni osoase și osteoarticulare. *Rădulescu* descrie un procedeu simplu și comod pentru construirea corectă a paturilor de gips, utilizabile mai ales în scolioza și Pott etc. *Bistriceanu* insistă asupra razelor ultraviolete în plăgile atone.

g) Otorinolaringologie.

Banu făcând cercetări asupra defectelor organice la copiii de școală, găsește că 20% prezintă o permeabilitate nazală defectuoasă, 11% vegetațiuni adenoidice, 9% diminuarea acuității vizuale. *Constiniu* practică adenotomia în caz de urgență și la nevoie în plină febră. *Radu* aduce contribuțiuni la studiul turburărilor organice, produse de vegetațiile adenoidice.

În rezumat: În domeniul bolilor respiratorii autorii români întrebuițează cu succes autopioterapia în tratamentul pleureziilor purulente doze mai mari (*Popoviciu—Toma*).

Autorii români insistă asupra frecvenței calculozei vezi-

cale la copii din România, datorit condițiilor de viață și de alimentație defectuoasă (*Marian*). Rolul etiologic al tuberculozei în epifizită metatarsiană este o problemă viu discutată (*Jacobovici, Rădulescu, Weinberger*).

Bibliografie.

- Banu G.: Rev. de Ig. Soc. 1931. pg. 1949.
 Bistriceanu V.: Lumina în terapeutică 1931.
 Cazac M.-Averbuch: Bull. de la Soc. de péd. Iași 1931. pg. 47.
 Elias H.-Diamant S.: Rom. Med. 1931. pg. 113.
 Gracoski S.: Bull. Soc. Péd. Iași. 1931. pg. 43.
 Ibid: Bull. Soc. Péd. Iași. 1931. pg. 41.
 Güttler—Cucos: Contribuțiuni la studiul anomaliilor valvulare arteriale ale cordului. Teza, Buc. 1931.
 Georgescu M.—Herșcovici P.: Rev. Obst. Gin. Pueric, 1931. pg. 109.
 Gabriel C.: Rev. Șt. Med. 1931. No. 10.
 Hurmuzache E.: Med. Chir. 1931. pg. 644.
 Ibid: Bull. Soc. péd. Iași. 1931. pg. 129.
 Hurmuzache E.: Bull. Soc. péd. Iași. 1931. pg. 8.
 Jacobovici I.: Spitalul 1931. pg. 197.
 Jacobovici I.—Nichita E.: Mișc. Med. 1931. pg. 685.
 Ianăș A.: Rev. Ig. Soc. 1931. pg. 495.
 Iliescu E.: Considerațiuni asupra exantemului miliariform infantil. Teza, Buc. 1931.
 Milian O.: Rom. Med. 1931. pg. 130.
 Minovici N.: Anomalii congenitale ale inimii. Cluj. 1931.
 Marian I.: Rev. Ort. Chir. inf. 1931. pg. 11.
 Michail D.—Vancea P.: C. r. Soc. Biol. 1931.
 Michail D.—V. Baroni: C. r. Soc. Biologie. 1931.
 Nitzulescu I.: Rev. Chir. 1931. pg. 183.
 Popescu A.—Severin: Rev. Chir. 1931. pg. 23.
 Polac A.: Bull. Soc. péd. Iași. 1931. pg. 49.
 Popoviciu Gh.—Toma: Cl. Med. 1931. pg. 358.
 Pușcariu E.—Cerne V.: Soc. Rom. Oft. 1931.
 Martie.
 Popp L.: Despre radiodiagnosticul și radioterapia tumorilor mediastinale.
 Radian I.—Costiniu: Rom. Med. 1931. pg. 20.
 Radu Gh.: Contribuțiuni la studiul turburărilor organice produse de vegetații adenoide. Teza, Buc. 1931.

- Rădulescu Al.: Rev. Ort. Chir. inf. 1931. pg. 82.
 Saffa E.: Cl. Med. 1931. pg. 538.
 Tatarsky E.: Rom. Med. 1931. pg. 145.
 Trosc A.: Bull. Soc. péd. Iași. 1931. pg. 14.
 Voicu I.—Vitályos A.: Cl. Med. 1931. pg. 583.
 Weinberger A.: Rev. Ort. Chir. Inf. 1931. pg. 41.

VI. Puericultură.

În anul 1931, avem o mulțime de lucrări în domeniul puericulturii, interesând igiena primei copilării, cauzele mortalității copiilor, igiena practică a mamei și a copilului etc. Aceasta ramură a medicinei preventive își ia în acest an un progres uimitor.

Dintre lucrările cele mai valoroase, trebuie să amintim lucrările lui *Banu* care face cercetări asupra stării de nutriție a copiilor de școală în România. Tot *Banu* face cercetări asupra stării sociale și fizice a copiilor de școală în România. Autorul făcând cercetări asupra defectelor organice la copii, găsește la ei anemie (în 18%), dermatoze diverse (4,4%) și pediculoză (7,5%). Mai ales afecțiunile otorinolaringologice sunt frecvente la acești copii: astfel permeabilitate nazală defectuoasă (20%) vegetațiuni adenoide (11%), încă survine caria dentară (75%), turburări statice (20%), diminuarea acuității vizuale (12%) și a celei auditive (9%). *Banu* într-o lucrare vastă apărută în limba franceză studiază igiena socială a copilului. Într'un alt studiu tratează protecția copilului în România.

Gheorghiu se ocupă de începuturile puericulturii în România. *Slobozianu* studiază igiena copiilor de prima vârstă și insistă asupra temperaturii camerei și a băii. *Irimescu* într'o comunicare depusă în ședința celei de a 27-a conferință a Uniunii Interparlamentare se ocupă larg de protecția mamei și a copilului, tratând legislațiile, ajutoarele bănești, economice și sociale. *Nemoianu* dă contribuțiuni la etiologia abandonării alimentației naturale și a subalimentației la piept. Înșiră cauze de ordin moral, material, constituțional (hipogalactie). Atonia sânilor, după autor apare ca un simptom al constituției atonice a femeilor, iar această s'ar atribui vieții sedentare. *Pojoga* dă considerațiuni critice asupra educației copiilor din punct de vedere pedagogic. *Iana* în teza lui se ocupă de efectul lactagog și eutrofic, direct și indirect al actinoterapiei asupra femeilor, cari alăptează.

In rezumat :

În domeniul puericulturii publicațiunile cele mai importante sunt lucrările statistice ale lui *Banu* asupra stării de nutriție, stării sociale și fizice și asupra defectelor organice a copiilor de școală din România. Problema abandonării alăptării naturale preocupă mult autorii români (*Nemoianu, Banu, Slobozianu, Iana*).

Bibliografie.

- Apostol O.: Rev. Ig. Soc. 1931. pg. 1082.
 Banu G.: Rev. Ig. Soc. 1931. pg. 66.
 Ibid: La protection de l'enfance en Roumanie. Bruxelles. 1931.
 Ibid: La santé publique aux États-Unis. Bruxelles. 1931.
 Ibid: Rev. Ig. Soc. 1931. pg. 259.
 Ibid: Rev. Ig. Soc. 1931. pg. 665.
 Ibid: Rev. Ig. Soc. 1931. pg. 1049.
 Ibid: L'Higiene social de l'Enfance. Paris 1931.
 Brătescu C.: Rev. Ig. Soc. 1931. pg. 524.
 Gheorghiu N.: Rom. Med. 1931. pg. 1.
 Iana I.: Efectul lactagog și eutrofic al actinoterapiei asupra femeilor cari alăptează. Teză Cluj. 1931.
 Ianăș A.: Rev. Ig. Soc. 1931. pg. 495.
 Irimescu S.: Rom. Med. 1931. pg. 270.
 Nemoiaou I.: Rev. Ig. Soc. 1931. pg. 176.
 Nissim L.: Rev. Obst. Gin. Pueric. 1931. pg. 73.
 Pojoga N.: Rev. Ig. Soc. 1931. pg. 982.
 Plevianu A.: Mișc. Med. 1931. pg. 227.
 Slobozianu H.: Rev. Obst. Gin. Pueric. 1931. pg. 153.
 Zaharescu — Karaman: Rev. Med. Chir. 1931. pg. 552.

CONCLUZIUNI

Autorii români aduc contribuțiuni numeroase în toate ramurile pediatriei și puericulturii. Pe anul 1931 am găsit peste 200 de publicațiuni.

1. În domeniul bolilor infecțioase găsim cercetări valoroase asupra imunoterapiei active și pasive antiscarlatinoase și antidifterice (*Skileru, Popoviciu, Tătăreanu*), cei mai mulți autori insistă asupra utilizării serului de convalescent și a sângelui matern în tratamentul pojarului (*Popoviciu, Nemoianu*).

2. Autorii români au adus contribuțiuni la studiul vaccinării cu B. C. G. Școala lui Cantacuzino confirmă între cei dintâi eficacitatea vaccinului (*Cantacuzino, Manicatide, Banu*) arătând acțiunea lui specifică și nespecifică (*Cantacuzino, Nasta, Weinberger, Veber*). Cercetările românești au meritul de a fi arătat pentru întâi dată rolul bacilului Calmette în keratită experimentală, (*Michail, Baroni, Vancea*).

3. Turburările tubului digestiv au fost îmbogățite prin noi cunoștințe, ce privesc făinoasele, laptele albuminos (*V. Bologa, Slobozianu, Cîrlea*) și regimul de pîreu de mere (*Popoviciu, Benetato*).

4. În turburările de nutriție se aduc fapte importante noi în analiza patogeniei rachitismului, ce privește rolul măduvei osoase în rachitism (*Nițescu, Popoviciu, Benetato*), caracterul toxic din ergosterina iradiată, factorul rachitogen al cerealelor (*György, Popoviciu*) arătând, că acțiunea preparatelor de ergosterină iradiată asupra P și Ca-lui sanghin la animale normale nu poată să servească ca o metodă de standardizare. Se dă o nouă micrometodă pentru P-ul sanghin. (*Popoviciu*).

5. În domeniul neurologiei infantile găsim cercetări asupra cronaximetriei în poliomielită (*Marinescu*).

6. Autorii români întrebuințează cu rezultate bune doze mai mari în autopioterapia pleureziilor purulente (*Popoviciu, Toma*).

7. În domeniul puericulturii publicațiunile cele mai

importante sunt lucrările statistice ale lui *Banu*, asupra stării de nutriție, stării sociale și fizice, asupra defectelor organice ale copiilor de școală din România. Problema abandonării alăptării naturale preocupă deasemenea mult autorii români (*Nemoianu, Banu, Slobozianu, Iana*).

Văzută și bună de imprimat :

Decanul Facultății :

(ss.) *Dr. J. Drăgoiu.*

Președinte :

(ss.) *Dr. Gh. Popoviciu.*

